

[Christophersen.]

at det ikke kan klares i denne sammenhæng, det er endnu ikke tilstrækkelig grundigt gennemarbejdet. Det rejser også spørgsmålet om, hvordan ægtefællernes formuebeskatning skal være, og så glider vi over i problemer, der knytter sig til selve ægte-skabslovgivningen. Vi er naturligvis positivt interesseret i at få revideret ægtefællebeskatningen, men vi mener som sagt ikke, at tiden er inde til det nu. Det kan vi simpelt hen ikke nå i denne omgang.

Jeg skal så gøre nogle mere politiske bemærkninger. Det har der jo været megen anledning til, ikke mindst på baggrund af de sidste 4 ugers meget hektiske politiske forhandlinger. Det er klart, at skattereformen ikke kan betragtes som en isoleret foranstaltning. Dens gennemførelse forudsætter, at der tilvejebringes et finansielt grundlag, og vi har den opfattelse, at det grundlag bør bestå dels af offentlige besparelser, dels af en forøgelse af merværdiafgiften.

Når man har fastlagt sådan tre størrelser, nemlig hvor meget man vil udskrive i statsindkomstskat, hvor meget man vil begrænse de offentlige udgifter med, og hvilken forhøjelse af merværdiafgiften der skal gennemføres, bliver resultatet en finansplan, som i sidste instans også bliver en finanslov, og dermed har man jo fastlagt en vigtig brik i hele den økonomiske politik. Derfor er der ikke noget mærkeligt i, at vores diskussioner om skattereformen og om besparelserne har ført til, at den økonomiske politik i bredere almindelighed har været inddraget i forhandlingerne. Det har mit parti også lagt afgørende vægt på at den blev. Vi mener, det var rigtigt i sammenhæng med skattereformen, i sammenhæng med besparelserdiskussionen, også at få lagt nogle retningslinjer for den økonomiske politik, der skulle føres i de kommende måneder. Vi har ment, at det var rigtigt, ikke mindst fordi vi står over for et dobbeltproblem i vores økonomi. Dels har vi nogle valutaproblemer, som stadig er dybt alvorlige, dels har vi nogle beskæftigelsesproblemer, som også kan blive alvorlige.

Her må jeg sige til hr. Kjeld Olesen, at jeg synes nok, at han i højere grad beskæftigede sig med det agitoriske end med realiteterne. Jeg ved ikke, om det er en arbejds-

deling, man har i socialdemokratiet, at man netop har valgt to ordførere til denne debat for ligesom at kunne skille den mere saglige afdeling fra den, som er beregnet til mere udvortes brug, men jeg synes, det er en grov agitation, socialdemokratiet fører frem med hr. Kjeld Olesen som talsmand.

Hr. Kjeld Olesen sagde, at her kunne man se, at regeringen overhovedet ikke havde ønsket at foretage sig noget på det beskæftigelsespolitiske område. Det er en højst besynderlig udtalelse, eftersom det ikke er mere end 14 dage siden, regeringen netop i det politisk-økonomiske udvalg fremlagde en meget omfattende 15 punkts plan, hvori man på mange forskellige måder tog initiativer netop med det formål at begrænse ledigheden. Det vigtigste initiativ var vel nok, at det såkaldte udlånsloft blev hævet med mere end 2 mia. kr. Det er dog ikke en uvæsentlig sag for dansk erhvervsliv, om finansieringsmulighederne forøges med et beløb af den størrelsesorden.

Hr. Kjeld Olesen, som var så optaget af regeringens passivitet over for beskæftigelsessituationen, kunne måske også, hvis han havde spurgt sine partifæller, som har deltaget i den sidste uges forhandlinger, have fået en orientering om, hvilke tanker regeringen og venstre derudover gjorde sig om de beskæftigelsesmæssige problemer, for vi erkender da ganske klart, at selv om regeringens 15 punkts program på mange måder sætter ting i gang, kan der være behov for en yderligere indsats over for ledigheden. Men forudsætningen for, at man kan gennemføre en yderligere indsats, er jo, at der er tilvejebragt en vis klarhed over den økonomiske politik og over den offentlige udgifts- og skattepolitik, der skal føres. Det er noget, vi har gentaget mange gange, at en naturlig konsekvens af en aftale mellem et flertal i folketinget om besparelser, om skattelettelser og om en forhøjelse af merværdiafgiften måtte være yderligere justeringer af den politiske og økonomiske kurs, som føres. Vi har klart sagt under forhandlingerne med de forskellige partier, at vi mener, at hvis man i denne sal når frem til et fornuftigt resultat på skatte- og besparelserområdet, da skal der ske en yderligere lempelse af kreditloftet, da skal der gennemføres andre foranstaltninger, og da åbnes der